

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.337 van 23 oktober 2000
in de zaak A. 93.321/IX-2456.**

In zake : 1. Marc VAN LAETHEM,
2. Marnix VERSTICHEL,
3. de Christelijke Vakbond van Communicatie-
middelen en Cultuur (CVCC),
die woonplaats kiezen bij
advocaat E. DE WALSCHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Renaissancelaan 1

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen (NMBS),
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en B. SCHUTYSER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc
VAN LAETHEM, Marnix VERSTICHEL en de Christelijke
Vakbond van Communicatiemiddelen en Cultuur op 6 juli
2000 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van :

"1. Bericht nr. 21 PP gedateerd 11 mei 2000,
uitgaande van de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen, ter kennis gebracht van verzoekers op
vrijdag 16 juni 2000, (...) en waardoor de toegangs-
voorwaarden vastgesteld worden voor het creëren van
nieuwe functies waaraan specifieke activiteiten zijn
gekoppeld en die door bedienden van verschillende
graden kunnen worden uitgeoefend;

2. De aan dit bericht voorafgaande beslissing van
het Directiecomité van de Nationale Maatschappij der
Belgische Spoorwegen tot vaststelling en publicatie
van de toegangsvoorwaarden en functies, zoals be-
schreven in het bericht nr. 21 PP, zonder dat
hierover een stemming heeft plaatsgevonden in de
Nationale Paritaire Commssie, die resulteerde in een
goedkeuring met 2/3 van de uitgebrachte stemmen";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 oktober 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DE WALSCHE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat B. SCHUTYSER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op de vergadering van de Nationale Paritaire Commissie van 25 april 2000 wordt een ontwerp besproken van algemene regeling voor de oprichting van functies bij de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (hierna NMBS). De tekst bevat regels voor onder meer de voorrangsorte, de selectie der kandidaten, hun aanstelling, hun graad en geldelijke situatie en het beëindigen van de uitoefening van de functie.

Volgens de vertegenwoordiger van de NMBS schept het voorliggend document een algemeen kader voor het oprichten van functies dat door elke eenheid zal moeten worden gerespecteerd wanneer zij een functie wenst op te richten.

De vertegenwoordigers van de representatieve vakverenigingen werpen op dat de oprichting van functies eigenlijk moet opgenomen worden in het personeelsstatuut en dat de voorgelegde tekst niet meer kan zijn dan een leidraad maar geen aanleiding kan zijn om af te wijken van de normale paritaire procedure. Zij nemen akte van de inhoud van het document. Er blijkt niet uit de notulen dat er over het document werd gestemd.

1.2. De tekst van het document dat op de voornoemde vergadering van 25 april 2000 is besproken wordt dan opgenomen in een bericht nr. 21 PP van 11 mei 2000 hetwelk op ongekende datum wordt goedgekeurd door de Gedelegeerd Bestuurder. Dit zijn de bestreden akten.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie aanvoert dat de bestreden beslissingen niet vatbaar zijn voor vernietiging en schorsing omdat zij niet meer doen dan de wijze aangeven waarop de verwerende partij in de toekomst te werk zal gaan bij het oprichten van functies en dat het slechts een

gedraglijn is die zij zichzelf oplegt; dat zij in een tweede exceptie aanvoert dat het bericht nr. 21 PP van 11 mei 2000 enkel de kennisgeving en de bekendmaking is van een daaraan voorafgaande beslissing van de gedelegeerd bestuurder en als dusdanig slechts een uitvoeringsmaatregel is die niet voor vernietiging of schorsing vatbaar is; dat zij in een derde exceptie stelt dat de tweede bestreden beslissing, namelijk "de aan dit bericht voorafgaande beslissing van het Directiecomité" een niet bestaande beslissing is omdat die beslissing niet werd genomen door het Directiecomité maar wel door de Gedelegeerd Bestuurder van de NMBS;

2.2. Overwegende dat er over de door de verwerende partij opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen, zoals hierna zal blijken, te dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoekers als eerste nadeel aanvoeren dat bij gebrek aan schorsing de kans bestaat dat, hangende de vernietigingsprocedure, functies waarvan sprake in de bestreden beslissingen zullen worden opgericht en

concreet zullen worden begeven door personeelsleden, dat bij een eventuele vernietiging die personeelsleden in de situatie zullen terechtkomen dat zij een functie vervullen die niet meer bestaat als gevolg van het feit dat de verzoekers de vernietiging ervan hebben gevorderd wat de indruk zou kunnen wekken dat de verzoekers hebben gehandeld in strijd met de belangen van de getroffen groep personeelsleden hetwelk de reputatie van verzoekers ernstig zou kunnen schaden; dat zij als tweede nadeel aanvoeren dat hen door de handelwijze van de verwerende partij de kans werd ontnomen om via stemming in de Nationale Paritaire Commissie de inhoud van de beslissingen te beïnvloeden en dat indien zij jarenlang schijnbaar straffeloos zouden genegeerd kunnen worden dit voor hen een verlies aan moreel gezag zal meebrengen zowel ten opzichte van hun leden als ten opzichte van de verwerende partij, die tegenpartij is in de syndicale onderhandelingen, dat dit verlies van gezag niet zal kunnen worden hersteld door een eventueel vernietigingsarrest en het verlies aan leden dat hierdoor zal geleden worden onherstelbaar is;

3.3. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de door verzoekers voorgehouden reputatieschade door geen enkel concreet element aannemelijk wordt gemaakt, dat de beweringen van verzoekers vaag en algemeen zijn, en in essentie gebaseerd op veronderstelde reacties van vakbondsleden of potentiële vakbondsleden; dat het weinig aannemelijk is dat het feit dat verzoekers een bepaalde beslissing niet kunnen vermijden zou leiden tot een verlies aan geloofwaardigheid in alle syndicale activiteiten; dat daarnaast ook het hypothetisch karakter van het aangevoerde nadeel wordt onderstreept door het feit dat andere syndicale organisaties binnen de NMBS geen initiatief hebben genomen; dat die andere syndicale organisaties aldus in ieder geval niet van oordeel zijn dat zij als gevolg van

de bestreden beslissingen een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel hebben ondervonden; dat in zoverre verzoekers door het nastreven van een schorsing wensen te vermijden dat bepaalde personeelsleden die ten gevolge van een vernietigingsarrest niet langer een functie zouden kunnen uitoefenen die zij gedurende enige tijd reeds hebben uitgeoefend, de verantwoordelijkheid daarvoor bij de verzoekers zouden leggen, heeft dit nadeel zich reeds gerealiseerd aangezien er reeds functies werden toegekend en er onmiddellijk nadat de bestreden beslissingen werden genomen, besprekingen werden aangevat om bepaalde dringende functies op te richten zodat het te verwachten is dat op het ogenblik dat de Raad van State zich over het schorsingsverzoek zal uitspreken deze functies zullen gecreëerd en bezet zijn; dat, steeds volgens de verwerende partij verzoekers dit nadeel trouwens zelf kunnen voorkomen door afstand te doen van hun annulatieberoep, in welk geval de schorsing van de tenuitvoerlegging niet bevolen hoeft te worden; dat tenslotte het ingeroepen verlies van gezag of vertrouwen een moreel nadeel is dat in principe hersteld kan worden door de vernietiging en derhalve behoudens bijzondere omstandigheden niet als een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel wordt beschouwd, terwijl verzoekers geen dergelijke omstandigheden aanbrengen waaruit het tegendeel zou blijken;

3.4. Overwegende dat verzoekers eerste ingeroepen nadeel van reputatieschade als gevolg van de toekenning van functies die achteraf vernietigd worden, niet veroorzaakt kan worden door de uitvoering van de bestreden beslissingen zelf, die er in de redenering van verzoekers juist toe heeft geleid dat personeelsleden functies hebben kunnen bekleden, maar wel door de eventuele vernietiging die verzoekers zouden verkrijgen; dat dit ingeroepen nadeel aldus niet het rechtstreekse gevolg is van de uitvoering van de bestreden

beslissingen hangende de vernietigingsprocedure maar wel van de vernietiging ervan; dat indien de bestreden beslissingen niet zouden worden vernietigd de titularissen van de functies geen nadeel zullen ondergaan en zij derhalve op verzoekers niets aan te merken zouden hebben zodat dezen ook geen reputatieschade zouden ondergaan; dat dit ingeroepen nadeel trouwens ook hypothetisch is aangezien een vernietiging een toekomstig en onzeker gegeven is; dat het tenslotte evenmin zeker is dat het eventuele ongenoegen van enkelen de vakvereniging een ernstige reputatieschade zal berokkenen; dat het tweede ingeroepen nadeel van het verlies van moreel gezag dat zal leiden tot het ledenverlies en tot het verlies van elk respect vanwege de verwerende partij, bij een loutere bewering blijft en dat de verwerende partij terecht laat gelden dat de reputatie van een vakvereniging niet staat of valt met haar gedrag in een welbepaald dossier, dat de verwerende partij trouwens bij de bespreking van de bestreden maatregelen in de Nationale Paritaire Commissie verklaart dat bij het effectief oprichten van een functie de normale procedure inzake paritair overleg zal worden gevolgd; dat tenslotte door het loutere feit van het indienen van een vordering tot schorsing de vakvereniging in de ogen van haar leden moet worden geacht voldoende diligent te zijn geweest om de uitwerking van de bestreden beslissingen te verhinderen;

3.5. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering van verzoekers af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig oktober 2000, door :

de H. L. HELLIN, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.